

OBSAH

Shane

9

Příběh Dlouhého oštěpu

131

Kůň Lysák

149

Jacob

161

Harvey Kendall

179

NAM DO ÚDOLÍ v létě roku 1889. Byl jsem tenkrát ještě malý kluk, sotva jsem viděl přes postranicí táteva starého u. Seděl jsem na jedné z klád, jimiž byla obehnaná naše 161 ohrada, a hrál se v podvečerním slunku, když jsem ho spatřil v dálce na cestě, v místě, kde se z otevřených plání stácela 179. V průzračném wyomingském vzduchu jsem ho viděl úplně jas- ně, i když byl stále ještě několik mil daleko. Na první pohled na něm nebylo nic pozoruhodného, byl to jen další osamělý jezdec blížící se po cestě k několika dřevěným budovám, které tvořily naše město. Pak jsem spatřil dva honáky, kteří cválali opačným směrem, jak se zastavili, když kolem nich projel, a ohlédl se za ním s nezvyklou zvědavostí.

Jezdec jel klidně dál městečkem, aniž zvolnil tempo, až dojel k rozcestí půl míle od našeho domu. Jedna cesta se zahýbala do- leva přes brod a vedla k velkým pastvinám, které patřily Luku Fletcherovi. Druhá pokračovala dál po pravém břehu řeky k mis- tům, kde jsme si v údolí vykolíkovali v řadě za sebou pozemky my, osadníci. Krátce zaváhal, jako by rozmyšlel, kterým směrem se vydat, a pak se znovu rozjel po našem břehu.

Když se přiblížil, zaujaly mě nejdřív ze všeho jeho šaty. Měl na sobě tmavé seržové kalhoty zastrčené do vysokých jezdeckých bot a přidržované v pase širokým opaskem. Boty a opasek byly z měk- ké černé kůže s vytačenými ornamenty. K sedlovému bandalíru měl jezdec připevněn úhledně složený kabát ze stejného materiá- lu jako kalhoty. Košili měl z jemné tmavě pšatna, sytě hnědou. Kolem krku měl volně obtočený šátek z černého hedvábí. Na hlavě